330. Akt oskarżenia przeciwko Marianowi S.

Prokurator Oddziałowej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Rzeszowie w dniu 24 czerwca 2015 r., skierował do Sądu Rejonowego akt oskarżenia przeciwko Marianowi S.

Prokurator zarzucił Marianowi S., że w okresie od 4 października 1952 r. do dnia 30 grudnia 1952 r. w Rzeszowie, jako funkcjonariusz WUBP w tej miejscowości, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi, nieustalonymi co do liczby i tożsamości funkcjonariuszami tego Urzędu, w celu wymuszenia na pozbawionym wolności Tadeuszu S. przyznania się do popełnienia zarzucanych mu czynów i złożenia żądanych wyjaśnień, znęcał się nad nim fizycznie i psychicznie.

Tadeusz S. był wielokrotnie, długotrwale przesłuchiwany o różnych porach, także nocą. Wyzywano go wulgarnymi i obraźliwymi słowami, uderzano w twarz, kopano i bito po całym ciele.

Prokurator zarzucił także oskarżonemu, że w dniu 27 listopada 1952 r. w Rzeszowie zmusił, pozbawionego wolności Ryszarda S., groźbą pozbawienia zdrowia i życia, do potwierdzenia, że był członkiem Żołnierzy Wolnej Polski i wyjaśnienia kto tę organizację sponsorował.

Czyny zarzucane Marianowi S. zostały zakwalifikowane przez prokuratora jako przestępstwa opisane w art. 246 kk i 286 § 1 kk w zw. z art. 36 kk z 1932 r. w zw. z art. 2 ust. 1 i art. 3 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o IPN-KŚZpNP (pierwszy z opisanych czynów)

oraz art. 286 § 1 kk i 251 w zw. z art. 36 kk z 1932 r. w zw. z art. 2 ust. 1 i art. 3 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o IPN-KŚZpNP (drugi z opisanych czynów).

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Dębicy z dnia 9 kwietnia 2018 r. Marian S. został uznany za winnego dopuszczenia się czynów zarzucanych mu w akcie oskarżenia i skazany na karę łączną 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności. Apelację w powyższej sprawie złożył obrońca oskarżonego.

W dniu 16 października 2016 r. Sąd Okręgowy w Rzeszowie II Wydział Karny uchylił zaskarżony wyrok i umorzył postępowanie karne wobec przedawnienia karalności czynów zarzucanych oskarżonemu.

W dniu 25 marca 2019 r. Dyrektor Głównej Komisji skierował do Sądu Najwyższego kasację od powyższego wyroku Sądu Okręgowego w Rzeszowie.

Postanowieniem z dnia 28 lipca 2020 r. Sąd Najwyższy na podstawie art. 17 § 1 pkt 5 kpk umorzył postępowanie karne wobec śmierci oskarżonego.